

Să întărim munca de perfecționare a cadrelor didactice

Sistemul de stat pentru perfecționarea pedagogilor trebuie realizat în întregime

Sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice, organizat pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri din 30 Iulie 1954, constituie unul din mijloacele cele mai puține de ridicare continuă a nivelului ideologic, politic și profesional al învățătorilor și profesorilor. În cadrul lui se organizează cursuri și seminarii care cuprind în fiecare an un anumit număr de pedagogi de toate specialitățile, numeroase și variate activități metodice, care se desfășoară în școli și raioane pentru toți învățătorii și profesorii, precum și consiliaturii sau conferințele consacrate unor anumite probleme din munca instructiv-educativă.

Consiliaturile șefilor cabinetelor pedagogice organizată de către Institutul central de perfecționare a arătat că în munca multor organe de învățământ s-a manifestat ideea greșită că singura formă de pregătire politică și profesională a pedagogilor, de creștere a măiestriei lor pedagogice o constituie cursurile de un an, celorlalte forme atribuite din-ți se un rol secundar. Aceasta creează însă primejdia de a se îngusta sistemul de perfecționare.

Colectivul cabinetului nostru pedagogic s-a arătat că să folosească din plin, chiar din primul an de aplicare a acestui sistem, toate variantele formelor muncii de ridicare a calificării cadrelor. Astfel, pe lângă munca lezată de pregătirea pedagogilor cuprinși la cursul de un an, am căutat să atragem în activitatea de perfecționare într-o măsură a cadrelor didactice din regiune.

Pornind de la faptul că fiecare pedagog nu participă la cursul de perfecționare de un an decât o dată la cinci ani, și că în tot acest interval de timp este necesară o activitate permanentă de însușire a tot ceea ce știința pedagogică realizează pe baza experienței înaintate din practica școlară, am acordat o deosebită atenție organizării muncii metodice a cadrelor în formele ei principale: activitatea cercurilor pedagogice, organizarea consiliaturilor, a schimbului de experiență, a seminariilor sau a lucrărilor practice cu caracter metodic. Am acordat o atenție deosebită cercurilor pedagogice, străduindu-ne să le dăm un astfel de conținut, încât ele să asigure o continuă pregătire științifică și pedagogică a cadrelor, să le ajute în rezolvarea problemelor pe care le pune în fața lor munca instructiv-educativă de zi cu zi. De pildă, constatăndu-se că o parte din profesorii de științe naturale, de fizică și chimie nu stăpinesc suficient deprinderea de a efectua unele experiențe cerute de programa școlară și de a organiza lucrările de laborator, cercurile pedagogice pentru aceste discipline au organizat o serie de demonstrații practice asupra unor lucrări ce urmau să fie efectuate cu elevii. De asemenea, cercurile pedagogice ale învățătorilor au fost îndrumate să discute problemele prevăzute în lucrul manual în clasele I-IV, căile cele mai potrivite pentru înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică, educarea lor în spiritul dragostei față de muncă.

În anul școlar trecut, noi n-am folosit activitatea cercurilor pedagogice și în scopul ridicării pregătirii ideologice și politice a cadrelor, străduindu-ne să asigurăm muncii noastre în anul acesta am îndrumat responsabilii cercurilor să introducă în tematică sedințelor și teme menite să contribuie la ridicarea nivelului ideologic-politic al învățătorilor și profesorilor. Pentru a veni în ajutorul cercurilor, cabinetul pedagogic elaborează periodic, în colaborare cu filiala locală a S.R.S.C., lucrări cu caracter ideologic și politic care sînt prezentate apoi cadrelor didactice.

Cabinetul nostru organizează regulat și consiliaturile ale cadrelor didactice în organizarea acestor consiliaturii pornim totdeauna de la sarcinile importante ale școlii într-o anumită perioadă și de la necesitatea rezolvării unor probleme din practica școlară. Bunoară, oerocind cauzele care determină pregătirea necorespunzătoare a unora dintre absolvenții claselor a IV-a, am constatat că o parte din învățătorii ce lucrează cu mai multe clase nu stăpinesc suficient metodele pe care le cer particularitățile muncii în aceste condiții. Aceasta a fost îndemnat să organizăm în etova raioane ca Lovreț, Găești, Muscel, Curtea de Argeș, consiliaturii consacrate problemelor ridicate de predarea simultană la mai multe clase. Pregătind consiliaturile am studiat amănunțit activitatea unor învățători fruntași ca Gh. Poștoacă de la școala din satul Chii, raionul Muscel, sau Petre Mitulescu, de la școala din satul Tulburea, raionul Curtea de Argeș, care obțin rezultate bune în munca de predare la două sau mai multe clase.

În același mod am organizat o consiliatură regională și mai multe consiliaturii raionale în vederea cunoașterii celor mai bune experiențe cu privire la desfășurarea activității practice pe terenurile școlare de experiență, consiliaturii privind problemele muncii educative, consiliaturii cu directorii de școli. Rezultatele obținute ne-au arătat că astfel de consiliaturii, pe lângă faptul că îndrumăză pe învățătorii și profesorii în rezolvarea unor sarcini ale muncii didactice, ne dau în același timp prilejul de a cunoaște și a răspîndi cele mai bune experiențe din munca școlilor.

Îndeplinirea sarcinilor extrem de importante pe care le pune în fața școlii opera de construire a socialismului cere fiecărui pedagog să lupe nelcnetat pentru ridicarea pregătirii sale ideologico-politice, profesionale și culturale.

Acordînd o deosebită grijă școlii și cadrelor didactice, partidul și guvernul nostru au inițiat organizarea sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Acesta constituie principial mijloc de ridicare a calificării și de perfecționare a pedagogilor, în scopul ridicării nivelului învățămîntului, al îmbunătățirii muncii de pregătire a cadrelor necesare economiei și culturii, în scopul educării unui tineret care să fie constructor activ și conștient al socialismului în Republica Populară Română.

În cadrul acestui sistem se organizează cursuri de perfecționare, consiliaturii, conferințe, lecții deschise etc. Toate aceste forme trebuie să constituie mijloace permanente de ridicare a calificării cadrelor și, totodată, prilej de studiere, de generalizare și popularizare a experienței înaintate. Cabinele pedagogice, cadrele de conducere și cadrele didactice din școli au datorită să depună o muncă sistematică, continuă și creatoare în această direcție.

După primul an de aplicare a sistemului de stat de perfecționare, multe cadre didactice, însușindu-și teoretic cunoștințele, înregistrează în munca lor noi succese, arată un interes vădit pentru aplicarea creatoare a experienței școlii sovietice și a experienței celor mai buni dintre învățătorii și profesorii școlilor

noastre, contribuind astfel la ridicarea nivelului învățămîntului.

În întreaga țară se desfășoară, în momentul de față, munca de pregătire a cadrelor înscrise la cursul de perfecționare de un an. Pe lângă aceasta, la Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice au loc în prezent cursuri cu șefii cabinetelor pedagogice regionale, cu metodiștii de limba rusă și cu metodiștii de geografie de la cabinetele pedagogice. În cadrul acestor cursuri se dezbate o serie de probleme ale organizării și desfășurării muncii metodice în școală, în raion și în regiune, precum și unele chestiuni importante de specialitate. Cu deosebit interes sînt discutate probleme ca: studiarea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate a cadrelor didactice, sarcinile și conținutul învățămîntului politehnic, întărirea muncii educative în școli etc.

În această pagină prezentăm unele aspecte pozitive ale muncii de perfecționare a cadrelor didactice. Ele trebuie să însemne un început de împărtășire a experienței în acest domeniu, un îndemn pentru a face din experiența înaintată un bun al tuturor.

În aceste zile, luptînd pentru îmbunătățirea hotărîtoare a muncii lor în cinstea Congresului partidului, oamenii muncii din școli au datorită să întărească activitatea de ridicare a pregătirii lor ideologico-politice și profesionale, de însușire a experienței învățătorii marxist-leniniste, de perfecționare a măiestriei lor pedagogice, în vederea îmbunătățirii necontenite a muncii pentru educarea comunistă a tinerii generații.

STUDIUL INDIVIDUAL mijloc însemnat de ridicare a nivelului profesional

În Hotărârea C.C. al P.M.R. cu privire la cadrele didactice se arată că îndatorirea de bază a învățătorilor și profesorilor este să studieze și să-și însușească operele geniale ale clasicii marxism-leninismului, înaltele realizări ale pedagogiei sovietice, experiența celor mai buni pedagogi din școlile noastre, pentru a contribui cu pricepere, cu devotament și abnegație la opera de răspîndire a culturii în popor, pentru a instrui și educa un tineret stăpîn pe știință, devotat cu trup și suflet patriei noastre, cauzei mărețe a socialismului și păcii.

Partidul și guvernul ne-au acordat un mare ajutor în această privință, prin înființarea sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice.

Unii scotocesc în mod greșit că sistemul de perfecționare se reduce la cursul de un an, cu cele două etape ale sale — cu și fără frecvență — curs în care sînt cuprinși toți profesorii și învățătorii din cinci în cinci ani. Sistemul de stat prevede însă că munca de perfecționare trebuie să se desfășoare permanent, incluzînd o întreagă varietate de forme de activitate în acest sens. La baza tuturor acestora trebuie să se aște studiul individual, autoperfectarea învățătorului și profesorului. Diferitele forme ale muncii metodice pot să indice căile concrete de îmbunătățire a activității instructiv-educative, dar aceste căi pot fi just folosite numai dacă pedagogul își însușește, fără încetare, noi și noi cunoștințe privitoare la problemele de pedagogie, la specialitatea sa și la metoda predării ei, numai dacă își ridică nelcnetat pregătirea sa ideologico-politică.

Ziarele, revistele, literatura științifică ne vorbesc zi cu zi despre noile realizări ale științei din U.R.S.S., din țara noastră, din țările de democrație populară. Desigur, nu toate acestea pot fi expuse în cadrul lecțiilor, căci în școală se predau doar bazele științelor. Multe din noile realizări ale științei ne arată însă într-o lumină nouă fapte deja cunoscute sau slutece drept confirmare strălucită a învățătorii marxist-leniniste despre dezvoltarea naturii și societății. De aceea, este necesar ca fiecare profesor să

fie la curent cu tot ceea ce este nou în domeniul specialității sale. De asemenea, pedagogul are datorită să-și ridice nelcnetat măiestria prin studiarea lucrărilor de pedagogie și a metodelor de predare. La acestea s-ar mai adăuga și studiul limbii ruse, avînd în vedere toamă faptul că materialele despre cele mai noi realizări ale științei, despre experiența înaintată în domeniul învățămîntului apar în primul rînd în limba rusă și trece uneori timp puțin ce pot fi traduse.

În cele arătate mai sus reiese că învățătorul, profesorul trebuie să citească mult, să studieze, deoarece un material științific nu se poate parcurge ca un roman, „înghițînd” paginile. Materialul științific trebuie citit cu cea mai mare atenție și conștient. În acest sens arată ideile principale ale autorului, faptele pe care se sprijină acestea, ca și observațiile personale în legătură cu cele citite. Aceasta însă nu e totul, în practică avem nevoie de cunoașterea rezolvării unor probleme sau a unor păreri exprimate în legătură cu anumite probleme. De aceea, din conștințele cărților trebuie extrase anumite teme și introduse într-un caiet special sau în fișe. În aceste fișe se va arăta numele autorului, titlul cărții, ediția, pagina unde se vorbește despre problema respectivă, arătîndu-se eventual, în cîteva cuvinte, și ce se spune în legătură cu aceasta. Pentru a-și usura această muncă, unii extrag materialul din cărți de-a dreptul pe probleme, în fișe pe care le așează în cutii separate. Orice citire a unui material științific fără astfel de forme de evidență nu poate duce la rezultate bune, deoarece cele citite se uită, în memorie rămînd doar o reprezentare foarte vagă a problemelor tratate în materialele respective.

Firește că — în măsura posibilităților — cărțile și broșurile mai importante nu trebuie numai împrumutate de la bibliotecă, ci cumpărate, pentru a fi mereu la dispoziția noastră. Vom avea astfel treaptă o bibliotecă personală, care va cuprinde cărțile de care avem neapărată nevoie, revistele la care sîntem abonați, precum și dosare cu materiale mai interesante, decupate din ziare, gazete etc. Trebuie să ținem o evidență a tuturor acestor mate-

riale bibliografice, pentru a ne putea documenta amănunțit, în orice moment, asupra diferitelor probleme pe care le întîm în practica muncii noastre.

Am arătat la început că studiul individual este mijlocul principal de ridicare a nivelului pregătirii noastre și, prin aceasta, de îmbunătățire a muncii noastre instructiv-educative. Toate acestea se pot realiza însă numai dacă studiul nostru este temeinic și nu formal, făcut de dragul de a avea o rezervă de „caiete cu conștințe” susceptibile a fi arătate în diferite ocazii. Toate cunoștințele acumulate prin studiul individual trebuie să-și găsească aplicarea în practică, să îmbunătățească procesul de învățămînt. Dar a aplica în practică cunoștințele însușite nu înseamnă nici de cum a transpune mecanic cele însușite. Aplicarea în practică trebuie să fie întodeuna creatoare, să aibă în vedere condițiile specifice în care se duce muncă.

Se întîmplă uneori că o anumită metodă nu dă imediat rezultate. Acest insucces, inerent începutului, nu trebuie să ne sperie. El trebuie să ne facă să analizăm cu mare grijă felul nostru de a proceda, să găsim cauza insuccesului și să ne îmbunătățim metoda. Succesul final va răspîndi cu prisosință strădaniile noastre.

Studiul individual nu trebuie privit ca o chestiune particulară a învățătorului sau a profesorului; fiind strîns legat de calitatea muncii pedagogice la catedră, el trebuie să fie sprijinit îndeaproape de organele de învățămînt și sindicale. La cercurile pedagogice, în comisiile de materii trebuie să se discute, între altele, și noutățile apărute în domeniul specialității respective. Cu deosebire metodiștii cabinetelor pedagogice au datorită să recomande cadrelor didactice material bibliografic în legătură cu diferite teme, să organizeze în sprijinul lor consiliaturii cu privire la felul cum trebuie citită și folosită o carte sau o broșură.

În acest fel studiul individual ne va ajuta să ne îmbunătățim conținutul muncii, să ridicăm calitatea învățămîntului pe o treaptă superioară.

Prof. EDGAR KRAU

Pentru o mai bună pregătire a celor înscriși la cursurile de perfecționare

În anul școlar trecut, în regiunea Craiova s-au obținut rezultate bune în acțiunea de pregătire a cadrelor didactice cuprinse la cursul de perfecționare. Factorul care a contribuit cel mai mult la obținerea acestor rezultate a fost grija permanentă pe care a manifestat-o cabinetul pedagogic pentru îndrumarea învățătorilor și profesorilor, pentru a le crea condiții cât mai bune de studiu. Astfel, pedagogilor cuprinși la curs li s-a asigurat cea mai mare parte din materialul bibliografic necesar, s-au organizat, în sprijinul lor, consiliaturii individuale și colective etc.

În acest an școlar, în fața cabinetului pedagogic se ridică sarcini noi cu privire la perfecționarea cadrelor didactice. Numărul pedagogilor cuprinși la cursul de un an a crescut de la 559 la aproape 1300, dintre care numai învățătorii și educatoarele, pentru care cabinetul are în sarcină și organizarea etapei cu frecvență din luna Iulie 1956, numărul 970.

În această situație nu ne-a sperat însă, ci ne-a mobilizat și mai mult în muncă, a contribuit la ridicarea nivelului activității noastre în această direcție.

Cum era și firesc, am pornit-o pe drumul folosirii și dezvoltării a ceea ce a fost pozitiv în munca desfășurată de noi în anul școlar trecut. Am început cu recitarea cadrelor care urmau să fie înscrise la curs. Evitînd o recitare mecanică, am căutat să cuprîndem la curs în special cadre didactice calificate, cu oarecare practică în învățămînt și — ceea ce este mai important — recitarea acestora s-a făcut numai după ce ei și-au dat, în prealabil, consimțămîntul. Toți cei înscriși la curs au primit programele de studiu încă la începutul lunii septembrie. Metodiștii cabinetului pedagogic regional s-au deplasat pe teren special în acest scop. Cu acest prilej, au fost organizate consiliaturii cu toți cursanții, la care li s-au arătat sarcinile ce le stau în față și li s-au dat îndrumări asupra felului cum să-și organizeze studiul individual. La consiliaturii au participat reprezentanții ai comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale, directorii școlilor, responsabilii cercurilor pedagogice și unele cadre didactice care au absolvit cursul anul trecut. Acestea au împărtășit celor prezenți experiența lor cu privire la organizarea studiului.

Am început, după aceea, munca de ajutorare și îndrumare a cadrelor didactice în curs de perfecționare. Constatare făcute pe teren de către metodiștii și inspectorii într-o serie de raioane, cum sînt Băileștii, Pleșița, Vinju Mare, Caracal, Tg. Jiu, au scos la iveală faptul că, parte din cursanții fie că li nu-și începuseră studiul, fie că li desfășurau la împlinire. Pentru a remedia această situație am trimis tuturor cadrelor didactice în curs de perfecționare din regiunea noastră o scrisoare individuală, prin care le-am dat o serie de îndrumări practice cu privire la felul cum trebuie să muncească pentru a-și însuși în întregime programele de studiu. Le-am arătat că baza acțiunii de perfecționare o constituie studiul individual și că reușita acestuia depinde, în primul rînd, de buna organizare a muncii. În această scrisoare le-am împărtășit experiența învățătorilor Paula Pupăză din orașul Craiova, care și-a planificat just studiul individual, rezervînd timpul necesar atît pentru elaborarea lucrărilor de control, cît și pentru recapitularea și sistematizarea materiei. Le-am atras însă atenția să nu folosească mecanic indicațiile date, ci să le adapteze la situația concretă în care muncesc. Ne-am preocupat stăruitor și de

îndrumarea cadrelor didactice asupra felului în care trebuie să studieze și să-și conspeseze materialul studiat.

Constatare făcute ulterior pe teren ne-au arătat că cei mai mulți dintre pedagogii cuprinși la cursul de un an aplică îndrumările noastre. Așa procedă, de pildă, profesorii Eugen Nișcolescu, Florica Serban, Maria Pirvulescu și Eugenia Negreanu din orașul Craiova, tovarășii Ion Cauș, director școlii de 7 ani din satul Intorsura, raionul Segarcea, Ion Zamfirescu, inspector școlar în raionul Caracal, Aurel Enache și Ilie Popescu, inspectorii regionali etc.

Planurile de studiu ale cadrelor didactice în curs de perfecționare sînt văzute și îmbunătățite de către directorii școlilor, care au sarcina de a ajuta pe învățătorii și profesorii din colectivele lor să se pregătească cit mai temeinic. Se remarcă, îndeosebi, prin sprijinul școlii sa, tovarășul Ion Iancu, directorul școlii de 7 ani din comuna Leu, raionul Craiova.

Cabinetul pedagogic regional a luat și alte măsuri menite să ajute buna pregătire a cadrelor didactice în curs de perfecționare. Astfel, cu sprijinul comitetului executiv al sfaturii populare raionale s-au creat pentru pedagogii înscriși la curs condiții bune de studiu. Împreună cu centrul regional de librării și difuzare a cărții, cabinetul pedagogic a organizat aprovizionarea cursanților cu lucrările necesare, în cadrul sistemului „cartea prin poștă”. Numai pînă în prezent, valoarea cărților procurate pe această cale depășește suma de 20.000 lei. Un sprijin serios am primit în această privință din partea comitetului sindical regional al muncitorilor din învățămînt. S-au luat apoi măsuri ca bibliotecile școlare să acorde împrumutul de cărți pe termen mai lung celor înscriși la cursul de un an, iar pentru raioanele mai îndepărtate să se organizeze bibliotecile volante.

Aplicînd îndrumările cabinetului pedagogic regional, cercurile pedagogice au inclus în tematica lor unele teme mai grele din programa cursurilor de perfecționare. În cadrul schimbului de experiență organizat de cercurile pedagogice se arată o atenție deosebită muncii tovarășilor cuprinși la cursul de un an.

Cabinetul pedagogic regional se preocupă îndeaproape de organizarea consiliaturii individuale și colective în sprijinul cursanților. Consiliaturii individuale le dau metodiștii, atît cu prilejul deplasărilor pe teren, cît și la sediul cabinetului, ori de cîte ori sînt solicitate. De asemenea, cabinetul a dat pînă acum 33 de consiliaturii scrise, ca răspuns la diferite scrisori venite de pe teren.

Folosînd experiența anului trecut, cabinetul regional a organizat în cursul lunii noiembrie cîteva consiliaturii colective. Pentru profesorii și cadrele de conducere din întreaga regiune consiliaturii s-a ținut la Craiova în organizarea ei am primit ajutorul Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice de la Timișoara. Consiliaturii colective pentru învățătorii și educatoarele s-a ținut în centrele raionale Craiova, Calafat, Caracal, Tg. Jiu și Tr. Severin. La aceste consiliaturii colective au fost lămurite unele probleme din programele de marxism-leninism, de pedagogie și de specialitate și s-a răspuns la o serie de întrebări puse de cursanții. Pentru a asigura un nivel ridicat al consiliaturii, cabinetul a folosit sprijinul catedrei de științe sociale de la Institutul agronomic din Craiova, al profesorilor universitari din localitate, precum și al învățătorilor și profesorilor fruntași.

Pornind de la ideea că acțiunea de perfecționare nu constituie un scop în sine, ci că ea trebuie să ducă nemijlocit la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor, cabinetul pedagogic regional urmărește în ce măsură cadrele didactice înscrise la curs au cit în munca lor cunoștințele însușite pe baza studiului individual.

Fără a ne mulțumi cu rezultatele obținute pînă acum, ne străduim să îmbunătățim necontenit munca noastră în vederea pregătirii cadrelor didactice cuprinse la cursul de perfecționare de un an. Astfel, va trebui să întreprindem o serie de acțiuni pentru a asigura o cit mai bună pregătire a colectivelor de lectori pentru etapa cu frecvență. Pe lângă lectorii pe care cabinetul l-a folosit pînă acum au fost recrutați și lectori noi, din rîndul învățătorilor care au absolvit cu succes, în anul trecut, cursul de perfecționare. Ne-am propus să-și ajutăm temeinic pe lectorii în vederea stăpînirii metodei de lucru în seminar.

Ne îngrijim de pe acum de pregătirea lecțiilor pentru etapa cu frecvență, pe care le vom discuta în colective de cadre cu o bună pregătire și cu experiență. Lecțiile vor fi ilustrate cu exemple din munca școlilor din regiunea noastră, obținute pe baza studierii activității instructiv-educative a cadrelor didactice.

Folosînd concluziile examenului de la sfîrșitul cursului pentru învățătorii din anul trecut, vom întreprinde o serie de acțiuni pentru a preveni lipsurile constatate. Astfel, întrucît răspunsurile privitoare la metoda predării obiectelor au fost mult mai bune decît cele privitoare la problemele teoretice legate de conținutul acestora, am hotărît să ne îndreptăm atenția, atît în etapa studiului individual, cît și în cea cu frecvență, în această direcție.

A. SOMODI
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Cluj

NICOLAE ANDREI
șeful cabinetului pedagogic al regiunii Craiova

Munca metodistului regional cu colectivul său

Una dintre sarcinile cele mai însemnate ale metodistului regional este aceea de a organiza cit mai bine activitatea colectivului său, de a-l ajuta să contribuie la lichidarea lipsurilor existente în munca școlii, la îmbunătățirea acesteia muncii.

Lucrez ca metodist de limba rusă la cabinetul pedagogic al regiunii Cluj. Îmi desfășor munca împreună cu colectiv de metodiști voluntari, în rîndul cărora se numără cei mai buni profesori de specialitate. La început, colectivul nostru era format doar din trei tovarășii. În anul școlar trecut el s-a lărgit, iar pînă la sfîrșitul acestui an școlar va cuprinde 11 tovarășii.

Pentru a asigura o alegere justă a membrilor colectivului, noi am studiat munca celor mai buni profesori de limba rusă din regiune, din orașul Cluj, precum și din orașele apropiate, rezultatele obținute de ei în activitatea instructiv-educativă, pregătirea și cunoștințele lor, metodele lor de predare etc. Am stat de vorbă cu ei personal. După ce ne-am fixat asupra alegerii, ne-am adunat cu toții într-o sedință de lucru, în cadrul căreia s-a întocmit planul de muncă al colectivului și s-au trasat fiecărui tovarăș sarcini concrete.

Fiecare membru al colectivului studiază, pe lângă problemele generale, o anumită problemă în mod special. De exemplu, tov. E. Popovici studiază predarea limbii ruse în clasa a IV-a, tov. Teofil Voinescu — dezvoltarea vorbirii la lecțiile de limba rusă, tov. Elisabeta Corobeanu — munca pentru îmbu-

nătățirea vocabularului elevilor la lecțiile de citire, tov. Vera Ungureanu — problemele sintaxei limbii ruse și munca educativă la lecțiile de limba rusă, tov. Iosif Katona — problema scrierii corecte, tov. Miko Emeric — problemele sintaxei limbii ruse etc. Aceste probleme sînt studiate în tot cursul anului școlar; membrii colectivului vor continua să le studieze și în anii viitori. În momentul de față, unii dintre tovarășii mai vechi în acest colectiv se ocupă de cîte două probleme, ceea ce le îngreunează într-o măsură munca. Aceasta situație este provizorie și, odată cu lărgirea colectivului, ea va fi lichidată, fiecare profesor studiînd cîte o singură problemă.

Planurile de muncă ale membrilor colectivului regional sînt întocmite pe baza planului metodistului regional. Fiecare dintre ei are săpătămînal o zi liberă. În această zi ei se intrunesc la cabinetul pedagogic regional, unde discută împreună problemele muncii lor. De asemenea, ei vizitează școlile din localitate, studiază munca profesorilor, ajutînd pe aceia care au mai puțină experiență și, cîteodată, se deplasează pe teren, conform planului cabinetului pedagogic regional. Aceste deplasări sînt rare; au loc numai în cazuri speciale, cînd vrem să cercetăm în întreaga regiune anumite probleme, cum ar fi, de exemplu, munca cercurilor pedagogice, activitatea colectivului metodistilor raionali etc.

Toți membrii activului regional sînt bine pregătiți și, sub conducere

și îndrumarea metodistului regional, depun o activitate conștințioasă și rodnică, avînd într-o măsură însemnată cabinetul regional în îndeplinirea planului său. Ei tin consiliaturii pentru profesorii care predau limba rusă, întocmesc rețerate, în lecții deschise etc.

După formarea colectivului regional ne-am deplasat în centrele raionale și am studiat munca celor mai buni profesori de limba rusă din raionul respectiv. Acești profesori au fost chemați apoi la cursurile de îndrumare din vara anului 1953. Din rîndurile lor au fost aleși metodiștii raionali de limba rusă. La rîndul lor, și metodiștii raionali lucrează cu un colectiv format din cei mai buni profesori de limba rusă ai raionului respectiv.

Între metodiștii regional, colectivul regional și cel raional există o legătură strînsă. La aceasta contribuie în mare măsură concordanța între planul metodistului regional și între planurile metodistilor raionali. Acestea din urmă, contribuind la realizarea obiectivelor planului muncii metodice pe întreaga regiune, tin seama și de cerințele și posibilitățile raioanelor respective, cuprinzînd de aceea și anumite probleme speciale.

Metodiștii raionali sînt îndrumați și ajutați în munca lor de către metodistul regional și de către colectivul lui în sedințele de lucru, de instrucții și de analiză a muncii tinde la cabinetul pedagogic regional, prin consiliaturii, prin corespondență, ca și prin îndrumările metodice primite cu prilejul deplasărilor

pe teren, la cercurile pedagogice etc.

De exemplu, în luna martie a anului trecut cabinetul regional a organizat pentru metodiștii raionali o consiliatură care a ținut trei zile. În prima zi s-a analizat activitatea metodistilor raionali în legătură cu predarea limbii ruse în școli și la cursurile populare și s-au dat îndrumări în vederea îmbunătățirii acestor activități. În a doua zi s-au discutat cîteva probleme de gramatică și metodică privitoare la fonetica limbii ruse, la munca profesorilor pentru asigurarea unei pronunțări corecte, pentru îmbogățirea vocabularului elevilor, pentru însușirea de către aceștia a unei scrieri corecte. În legătură cu aceste probleme s-au prezentat scurte referate, după care au avut loc seminarii. În a treia zi, membrii colectivului regional au ținut lecții deschise pentru clasele a IV-a, a V-a și a VIII-a. Lecțiile au fost analizate apoi în colectiv, sub îndrumarea metodistului regional.

La începutul acestui an școlar, metodiștii raionali au participat la o sedință de lucru în cadrul căreia au fost discutate programele și materialele de limba rusă editate în 1955 și folosite la școlile noastre. De asemenea, au fost discutate sarcinile metodistilor raionali și ale colectivelor lor, accentuîndu-se, în deosebi, două sarcini foarte importante: perfecționarea profesorilor de limba rusă (arătîndu-se toate formele care pot fi folosite în acest scop) și studiarea, generalizarea și

popularizarea experienței pozitive a cadrelor care predau limba rusă.

Membrii colectivului regional, precum și majoritatea metodiștilor raionali au înțeles importanța muncii lor și depun o activitate sistematică și planificată. Așa lucrează, de exemplu, tovarășii Vera Ungureanu, Iosif Katona, Elena Popovici, Elisabeta Corobeanu, Teofil Voinescu, Emeric Miko și alții din colectivul regional, Petru Cerința, Boris Leandru, Nicolae Vrăjitoru, Adam Dada, Ioan Bota, Nicolae Pirseanu și alți metodiști raionali. Se desfășoară mai slab activitatea în raionul Sărmas și în raionul Jibou.

În munca mea cu colectivul metodistilor primesc un ajutor concret din partea inspectorului regional de limba rusă, tov. Francisc Szekely, cu care lucrez în strînsă colaborare. Căuțînd să-mi îmbunătățesc necontenit activitatea, acord o atenție deosebită studiului materialului adunat de către colectivele raionale și de colectivul regional. În trecut, una din lipsurile mele mai însemnate ale activității mele a fost aceea că nu m-am preocupat suficient de cunoașterea și popularizarea experienței pozitive. Luptînd pentru înlăturarea acestei lipse, mă străduiesc să folosesc tot materialul cules de fiecare metodist în vederea generalizării experienței înaintate, în vederea pătrunderii ei în toate cele 16 raioane ale regiunii noastre.

Sărbătoarea cărții

De obicei, cu prilejul sărbătorii cărții simțim ispitiți să ne gândim în primul rând la trazele cărților, la condițiile grafice superioare în care ele apar. În astfel de prilejur, limbajul cifrelor care o însoțesc deosebit și el este folosit din plin. Sărbătoarea cărții poate să apară atunci ca fiind mai ales una a editurilor și autorilor.

Fără îndoială că este și a lor. Dar am urea, în aceste puține rânduri, să pornim de la ceea ce înțelegem prin sărbătoarea cărții. În primul rând acolo s-a petrecut revoluția cea mai impresionantă. Sporurile de tiraje, edițiile repetate, infuziunea tehnică și editorială tot mai bună — acestea sînt rezultate ale prefațării uriașe care s-a produs în adnc, în rîndurile zecilor de mii, apoi sutelor de mii, iar acum milioanele de oameni ai muncii care s-au orientat către cultură către carte.

Au fost decenii și secole de-a rîndul în care mai mult de trei sferturi din populație nu știa a scrie și a citi. Din vechi timpuri, poporul, înșelat și jefuit de toți porii și exploataților, aruncat în mizericordie neștiinței, și-a fărâșit zădăric și-a măsura dorința de învățură; ai carte, ai parte. Cosmopolitismul și irădarea claselor dominante și-au făcut din învățură și analfabetismul a trei sferturi din țară aflată de temelie.

Dar a venit în viața țării noastre ziua de 23 August 1944. În mai de lume unde nu pătrunsesse niciodată învățura, cărți, a învățării, avem astăzi librării și foarte curînd vom mai număra nici un om care să nu știe a citi și a scrie.

Nu ne gândim, de bună seamă, numai la lichidarea analfabetismului ca singurul semn al progresului pe care le-a trăit țara, țesîndu-l înapoiere și înaintîndu-l către progres. Școlile, căminele culturale, bibliotecile, cinematograful în mediul sătesc, ziarul, revistele — cite altele nu se pot număra azi. Pentru prima dată în istoria sa, poporul român are condiții de acces spre cultură. Făuritorul marilor comori ale culturii și artei folclorice, poporul, care de-a lungul veacurilor de aspirare și-a

creat singur cultura și înțelepciunea lui și a răspîndit-o prin via grai, a pîșit cu adevărat în era luminii.

În chip obișnuit am sărbătorit „săptămîna cărții”, în 1953 și 1954 au avut loc „decade ale cărții”; anul acesta, ultimul an al primului cincinal, avem o lună a cărții. Ochiului superficial îi poate scăpa semnificația acestui spor, dar el este expresia dorinței vii a cititorului de a cîști cum se cuvine mersul său către lumina învățării, către poezia libertății de a cunoaște marele tezaur al culturii omenirii. Este încă una din manifestările prin care omul de rînd din țara noastră, pentru prima oară liber și demn, își afirmă dreptul și posibilitățile de a se îndrepta cu grăbire și din plin spre viitorul socialist.

Și acum, în lumina acestei revoluții, să apelăm la limbajul cifrelor, ca să măsurăm drumul parcurs, ritmul dezvoltării noastre culturale. Cîne s-a gîndit acum cincisprezece ani, în țara milioanei de analfabetei, că într-un deceniu și jumătate vom ajunge la 40.000 de biblioteci, la 15.000 de puncte de difuzare a cărții? Numai în anul cincinalului s-au tipărit 14.400 de titluri de cărți în 222.228.000 de exemplare. Din acestea, a zecea parte sînt în limbile minorităților naționale. Tot din acestea, 15 milioane sînt cărți științifice și tehnice de nivel superior, iar 23 de milioane sînt cărți de divertisment și tehnică popularizată.

Nivelul tot mai înalt al conștiinței cetățenești și politice a omenirii țării noastre îl măsoară, de pildă, cele 6.000.000 de exemplare ale cărților de ideologie marxist-leninistă, apărute în anul cincinalului, iar dragostea pentru valorile artistice ale literaturii noastre și ale celei universale o poate măsura faptul că 40% din cărțile apărute în 1955 sînt cărți literare. În ultimii cinci ani, numărul volumelor de literatură originală apărute a fost de 12.500.000. Numai pentru copii s-au tipărit 13.208.000 de volume. Din opera lui Eminescu s-au tipărit anual, în medie 100.000 de exemplare. În general, cartea literară se tipărește în tiraj mediu de 20.000 de exemplare. Și în anul acesta, ca și în anii trecuți, în cinstea sărbătorii cărții vor apare nu-

meroase cărți noi, ale maeștrilor literaturii noastre și ale celei universale — opere noi sau reeditări — în tiraje de zeci și zeci de mii de exemplare. Apar al patrulea volum din ciclul de opere ale lui Mihail Sadoveanu, romanul „Oameni de ieri, oameni de azi, oameni de mine”, de Cezar Petrescu, „1907” de Tudor Arghezi, „Cefer de taur” de Zaharia Stancu, „Trănicie”, de Mihail Beniuc, „Moromeții”, de Marin Preda, „Vecinii”, de V. Em. Galan, „Cronică de familie”, de Petru Dumitriu, „Din veacul XX”, de Eugen Ibeleanu și multe altele.

Un loc special în sărbătoarea cărții îl ocupă cartea didactică. În anul cincinalului, 43 de milioane de volume, adică aproape a cincea parte din totalul tipăriturilor, au fost cărți școlare. Aceasta vorbește despre grija regimului nostru pentru a școlări în condiții tot mai bune și la un înalt nivel pe toți copiii de vîrstă școlară ai țării noastre, pentru înălțarea definitivă a blestematei moșteniri a analfabetismului, pentru înarmarea tineretului cu cunoașterea bazelor științelor.

Limbajul cifrelor își are astfel rostul său în a subînlina marelui rol pe care-l are cartea în viața poporului nostru. Faptele de fiecare zi arată că drumul a parcurs poporul nostru, cit de departe este el de ceea ce au însemnat întunecimea și bezna orînduirilor trecute. Se împlinesc tot mai mulți dorinți aprînsi de învățură care i-a însușit pe înaintii noștri, care le-a fost adesea vis neîmplinit și pe care alii de grăitor o definea un bătrîn cîntor al literaturii și culturii noastre, cînd se adresa cititorului dorindu-i să abia, „după aceste cumplite vremi a anilor noștri, cîndva și mai sloboade veacuri, intrucare pe lingă alte trebi, să aibă și cu cititul cărților vreme a face ascușită zăbădă. Că nu este alta și mai frumoasă și mai cu folos în toată viața omului zăbădă decît cititul cărților”.

Trăim acele sloboade veacuri pe care le vîșta bătrînul cronicar. Sărbătoarea cărții este un semn de preț al anilor noștri de construire a socialismului.

M. GAFIȚA

În cabinetul de fizică al școlii medii nr. 3, cu limba de predare maghiară din Satu Mare.

Din munca unei comisii de atestare

Pentru a-și duce la îndeplinire sarcina de mare răspundere, aceea de a face propuneri pentru acordarea gradului de învățător sau profesor celor îndreptățiți la aceasta, comisia de atestare din raionul I Mal, conform îndrumărilor primite, și-a planificat în așa fel activitatea, ca graba să nu dăuneze calității aprecierilor. Pentru o justă cunoaștere a muncii cadrelor didactice comisia are în vedere atât activitatea acestora la catedră, cît și munca lor obștească.

Prima problemă de cunoaștere a celor ce vin în fața comisiei o constituie verificarea actelor. În acest scop, comisia a primit din partea secției de învățămînt materialele necesare: documentele de atestare, procesele verbale de inspecții, procesele verbale de constatări ale metoșilor, materialele de la consfățuirile raionale, procesele verbale ale consilierilor pedagogice, caietele de asistență ale directorilor. Pentru ca să existe un punct de vedere unitar, comisia studiază în colectiv fiecare material, își face o opinie de ansamblu asupra activității celui în cauză, scoate în evidență problemele principale și se fixează asupra punctelor esențiale ale discuției care va fi dusă cu învățătorii și profesorii ce vin în fața comisiei.

După aceasta are loc o convorbire tovarășească între cadrele didactice și membrii comisiei. Convorbirea nu are un caracter de examinare, ci de punere în discuție a unor probleme esențiale. Spiritul de răspundere și vigilența călăuzesc comisia în toată activitatea ei, pentru a se evita eventualele erori, și aprecierea muncii învățătorilor și profesorilor de pe poziții subiective.

Cum este și firesc, comisia la legătură, în primul rînd, cu directorul școlii, care are datoria să cunoască deaproape calitatea muncii cadrelor pe care le conduce. Directorul școlii înfățișează activitatea școlii, în spirit critic și aut critic. El arată caietul de asistență la lecții în care sînt notate nu numai conținutul lecției, ci și metodele pe care le-a folosit profesorul în predare, materialul didactic întrebunțat, precum și observațiile, concluziile și propunerile directorului în urma asistării la lecții. Din această exa-

mina e comisia și face o părere valabilă nu numai în ceea ce privește activitatea cadrelor didactice din școala respectivă, dar și în privința metodei de lucru a directorului, a posibilităților lui de organizare și îndrumare a procesului instructiv-educativ. De pildă, din convorbirea cu tovarășa directoare a școlii medii de fete nr. 10, comisia a aflat că în această școală munca este bine organizată, că învățătoarele și profesorele se străduiesc să ridice nivelul muncii lor, dar că există încă greșeli în repartizarea diverselor sarcini. Convorbirea cu tovarășele profesore de fizică și matematică de la școala medie nr. 10 ne-a arătat că acestea au preocupări științifice, că participă la elaborarea manualelor de specialitate.

Cu prilejul convorbirilor, membrii comisiei au constatat cu satisfacție că majoritatea pedagogilor aplică în viața cunoștințele pe care și le-au însușit la cursurile de perfecționare.

Comisia nu are numai rolul de a constata progresul sau lipsurile în activitatea celor care vin în fața ei, ci și aceea de a-i ajuta să-și îmbunătățească munca. De aceea noi acordăm atenție acestei probleme, cîntînd să arătăm cadrelor didactice căile pe care trebuie să le folosească pentru a înălțura greșelile din munca lor, pentru a-și perfecționa neîncetat activitatea.

Comisia de atestare este sprijinită permanent de secția de învățămînt a raionului, atât în ceea ce privește condițiile materiale cît și cu privire la cunoașterea activității cadrelor didactice.

Munca comisiei de atestare a influențat favorabil activitatea școlilor din raion. Învățătorii și profesorii, îndrumați de organizațiile de partid și sindicale, se prezintă cu încredere în fața comisiei, pentru a vorbi despre munca lor. Ei sînt convinși că acțiunea de atestare va contribui la ridicarea perfecționării lor, la stabilizarea lor în muncă, în scopul îmbunătățirii activității instructiv-educative în învățămîntul elementar și mediu.

AURELIA TEODORESCU
președinta comisiei de atestare din raionul I Mal

Verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor

De curînd a avut loc o consfățuire organizată de „Gazeta învățămîntului” cu cititorii și corespondenții din raionul Fălcițeni. La această consfățuire au participat un număr de peste 50 de cadre didactice din oraș și raion.

Referatul prezentat de tov. Dumitru Grigoriu, inspector din secția raională de învățămînt, s-a ocupat de modul în care s-a făcut verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor, sco. Înnd în evidență nume-ase aspecte pozitive ale muncii pedagogilor, dar și o serie de lipsuri care se manifes-

ta în această direcție.

De pildă, s-a arătat că tov. Alexandrina Nastac, de la școala medie de fete din Fălcițeni, își trece în planul de lecție elevule pe care și-a propus să le examineze în oraș respectivă. Acest procedeu permite profesorei să poată cunoaște problemele asupra cărora elevule au fost insuficient pregătite, pentru a insista asupra lor în timpul recapitulărilor de la sfîrșitul săptămînilor sau de la sfîrșitul anului școlar. Tov. Nastac obișnuiește să examineze pe elevule nu numai din lecția curentă, ci și din lecțiile anterioare, pentru a se putea convinge de temeinicia cunoștințelor acestora. Nu tot astfel procedea însă tov. Maria Iacoboaia, de la școala de 7 ani din Botești, care examinează pe elevii numai din lecția curentă, ceea ce exclude posibilitatea verificării trăiniciei cunoștințelor.

Tov. Ion Balaban, de la școala de 7 ani din Boroaia, și-a întocmit o evidență a tuturor lacunelor și erorilor din cunoștințele elevilor și și examinează orientîndu-se după această evidență.

Tov. Vasile Popa, profesor de limbă română la școala medie de fete din Fălcițeni, introduce elemente noi în recapitularea materiei, pentru a face lecțiile de verificare mai atractive. În același mod, sintetizînd lecțiile recapitulative pe probleme, procedează și tovarășa Florica Tîncu.

Deși majoritatea pedagogilor din raionul Fălcițeni efectuează un control riguros al temelor sînt și cadre didactice care nu acordă suficientă atenție corectării caietelor, ducînd o muncă superficială în această direc-

ție. Asemenea cadre sînt, de exemplu, tov. Ecaterina Iluș, de la școala elementară din Guila și Mariana Botez, de la școala de 7 ani din Valea G. o. dului.

Unele cadre didactice fac notări nejuste, dînd dovadă de indulgență neprincipală sau severitate excesivă; altele notează pe elevi la obiectul respectiv pentru abateri de la disciplină. Așa procedează, de exemplu, tov. Molexenia Bistriceanu, de la școala elementară din Brătești.

Tov. Șaleta Grăea, de la școala elementară din Hîrși, notează elevii numai în ultimele zile ale săptămînilor. Pînă la data de 23 octombrie, de pildă, nu avea nici o notă în caietul, tov. Sofia Băță, de la școala de 7 ani din Dolhasca, a notat într-o sîmbătă oră 19 elevi, dînd-le care 11 cu nota 2. În schimb, tov. Gheorghe Koșu, de la aceeași școală, a notat cu 5 lucrarea elevului Constantin Balașa, deși aceasta conținea 35 de greșeli grave de ortografie.

La discuții au participat numeroși învățători și profesori, care au adîncit problemele ridicate de referat. Astfel, tov. Vasile Popa a insistat asupra camalului de care trebuie să dea dovadă profesorul în clasă în special în timpul verificării cunoștințelor. El a combătut procedeele de verificare temele elevilor indirect, prin elevul responsabil al clasei, deoarece în felul acesta profesorul capătă o imagine deformată despre munca elevilor.

Tov. Ion Baldasar, directorul școlii medii nr. 1 Băieți, a arătat necesitatea controlului pe care trebuie să-l facă părinții asupra efectuării temelor de către elevii și a combătut folosirea notărilor cu plus și minus.

Tov. Ovidiu Homescu, directorul școlii de 7 ani din Rădășeni, a vorbit despre modul în care trebuie făcută verificarea cunoștințelor la sfîrșitul anului școlar. Pentru adîncirea problemei verificării și notării cunoștințelor, tov. Ovidiu Homescu a propus discutarea ei în consiliile pedagogice și în ședințele cu directorii.

Tov. Constantin Botez, directorul școlii de 7 ani din Rădășeni, a vorbit despre modul în care trebuie făcută verificarea cunoștințelor la sfîrșitul anului școlar. Pentru adîncirea problemei verificării și notării cunoștințelor, tov. Ovidiu Homescu a propus discutarea ei în consiliile pedagogice și în ședințele cu directorii.

Folosirea proiecțiilor la lecțiile de istorie

Pentru ca lecțiile recapitulative să fie cît mai atractive, este necesar să se folosească în cadrul lor elemente și procedee noi, care să stimuleze interesul elevilor pentru problemele discutate. Experiența a dovedit că metodele obișnuite: conversații, completările profesorului etc. sînt insuficiente. La acestea se poate adăuga cu succes folosirea diapozitivelor, a filmelor, vizitarea muzeelor, excursiile etc.

O astfel de lecție recapitulativă de istorie, însoțită de proiecții, a fost prezentată recent în fața elevilor clasei a VIII-a de la școala medie de fete nr. 1 din Garaneșe. Tema lecției a fost „Revoluția burgheză din Franța”.

Duoc convorbirea introductivă, în care s-au discutat problemele esențiale ale lecției, aceste probleme au fost redate și adîncite prin complotul realizat de proiecții. Astfel, elevule au văzut pe ecran chipurile lui Voltair, Diderot și J. J. Rousseau, scriitorii care au demascat în lucrările lor monarhia absolutistă și nobilimea, contribuind la pregătirea spiritului pentru izbucnirea revoluției. În continuare s-a proiectat o imagine înfățișînd prima sedință a Stalelor Generale, de la 5 mai 1789. În care pentru prima dată, deputații din starea a treia, contrar tra-

diției, și-au acoperit capetele la fel cu cei din clasele privilegiate. Aici au proclamat deputații stării a treia adunarea lor drept Adunare Națională. A fost proiectată de asemenea, imaginea lui Bastille. S-a scos în evidență că această cucerire a fost o acțiune politică a maselor și a constituit începutul revoluției. La 14 iulie, poporul din Paris a dobîndit victoria, dînd o lovitură de moarte absolutismului regal.

În același mod au fost interpretate și următoarele imagini proiectate: marșul din 5-6 octombrie al poporului din Paris spre Versailles, reîntoarea lui Ludovic al XVI-lea împreună cu familia la Varennes, în noaptea de 21 spre 22 iunie 1791, cucerirea palatului Tuileries, în ziua de 10 august 1792.

Elevule au avut posibilitatea să vadă un extras din procesul verbal de înălțare a monarhiei, portretul unui iacobin și o imagine a clădirii în care se țineau sedințele iacobinilor. Iacobinul ținea într-o mînă clopotul de alarmă, iar în cealaltă mînă o petică, care conținea revendicările poporului.

Lecția s-a încheiat cu concluziile care au pus în lumină importanța revoluției burgheze din Franța

Schimb de experiență între profesorii de științe naturale

În vederea largirii schimbului de experiență între cadrele didactice, cabinetul pedagogic al regiunii Băcău a organizat de curînd o sedință a cercului pedagogic al profesorilor de științe naturale, la care au fost invitați să participe profesorii din școlile raionale Băcău și Piatra Neamț. Sedința a avut loc la școala de 7 ani din comuna Băcău. În cadrul sedinței, tov. Vasile Petranu, de la școala școlii, a ținut o lecție deschisă despre încolțirea semințelor și a prezentat un referat despre organizarea colțului naturii vii. Lecția și referatul au fost urmate de discuții la care a participat majoritatea celor prezenți.

Lecția a fost ilustrată cu un bogat material intuitiv, pregătît de elevii clasei a V-a de la școala din Băcău. Din răspunsurile pe care le-au dat acești elevi la lecție s-a constatat că ei au cunoștințe temeinice cu privire la condițiile de încolțire a semințelor, ca și despre fenomenul încolțirii.

Ca temă practică pentru lecția viitoare s-a dat unui grup de elevi sarcina de a pune la încolțit citeva boabe de mazăre. Pentru accea-

și s-au pus la dispoziție semințele respective și o cutie cu un perete de sticlă. Li s-a cerut să semene o sămîntă îngrădită și să facă observații în legătură cu dezvoltarea ei, în comparație cu dezvoltarea celorlalte semințe. Unui bob de mazăre i s-a îndepărtat embrionul, pentru ca elevii să observe că se va umfla ca și semințele cu embrion, dar nu va încolți.

Referatul cu privire la organizarea colțului naturii vii a expus experiența tov. Petranu în această direcție. Profesorii au primit cu interes materialul adunat de acesta și de elevii pentru colțul naturii vii: cutii, executate de elevi, cu diferite semințe încolțite, avînd alături caiețele și fișele de observație ale elevilor, soareci, un sobolan, șerpi, o viperă cu 11 piți, broaște, meci, un furnicar, un vultur hoitar, un corb, o vrăbie, un acvariu cu peștișori etc. De asemenea, se află aici borcane cu preparate zoologice, precum și citeva animale împăcate, printre care un lup cu un iepure în gură, vervețe, păsări etc.

Elevii observă cu atenție și cu mult interes felul de viață și obicei-

urile animalelor. Ei au fost, de exemplu, foarte surprinși cînd au aflat că șerpii mîncîncă de două ori pe lună. Odată, cînd elevii au uitat să dea la timp de mîncare vierilor, una dintre acestea a înghițit-o pe alta. Colectivele de elevi urmăresc și notează în fișele cele constatate de ei referitor la viața plantelor și a animalelor pe care le au în grădă.

Colțul naturii vii a fost realizat fără cheltuieli din bugetul școlii, căci tov. Petranu a știut să folosească posibilitățile locale, antrenînd pe elevi și pe părinții acestora în munca de organizare și îngrijire a colțului.

Sedința a contribuit într-o măsură însemnată la răspîndirea experienței bune în munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe de biologie, ca și în munca de organizare a activității practice a colțului naturii vii.

După sedință, profesorii au vizitat împreună colțurile pitorești ale Băcăuului și lucrările de șantierul hidrocentral „V. I. Lenin”.

Prof. IOAN V. ABRAMICU

Momente din lupta pentru crearea Partidului Comunist din România

Prof. univ. S. Știrbu

Anul 1917 — anul Marii Revoluții din Octombrie — constituie cea mai strălucită confirmare practică a prezicienții științifice cu privire la misiunea istorică a clasei muncitoare, făcută cu zeci de ani în urmă de clasiicii marxism-leninismului. În acel an învățătura marilor descăli ai proletariatului despre victoria inevitabilă a clasei muncitoare în lupta sa împotriva burgheziei s-a transformat într-o realitate vie. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis o nouă eră în istoria omenirii, era prăbușirii capitalismului și a triumfului socialismului și comunismului.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a ridicat la un nivel nemal-cunoscut pînă atunci forța și greutatea speciilor, curajul și hăruirea de luptă a clasei muncitoare din țara noastră. Și în țara noastră, datorită influenței mobilizatoare a Marelui Octombrie, proletariatul a devenit forța politică cea mai însemnată.

În ultimele luni ale primului război mondial, masele muncitoare din țara noastră au recucerit dreptul de a se organiza în sindicate și dreptul de existență legală pentru partidul socialist. În sfîrul acestui partid, care nu constituia o organizație centralizată, existau trei curente bine distincte: curentul reformist în frunte cu Jumanca, Flueraș, Grigoriș, Șerban Voinea, curentul centrist, în frunte cu Ilie Moscovici și curentul revoluționar, în fruntea cărui se aflau conducătorii devotați ai clasei muncitoare ca Pavel Teacenco, Constantin Ivanșu, Leonte Filipescu, Bela Breiner, Alecu Constantinșu și alții.

Curentul revoluționar a avut ca de-tașament de frunte grupurile comuniste ilegale, care s-au format imediat după revoluția din Octombrie. Acestea s-au constituit în federații maximale (noliune imprimată) după cuvîntul „bolșevic” („marșist”). Grupurile ilegale comuniste au lansat lozinci revoluționare, care au mobilizat masele populare, la lupta pentru pace, pentru pîmînt, pentru puterea muncitorească țărănească. Lozincile luptei pentru pace se împletea strîns cu lozincile puterii muncitorești țărănești, ambele avînd ca punct de pornire so-

lidaritatea internațională a clasei muncitoare din România cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Grupurile comuniste ilegale lansau încă din 1917 manifeste înălțătoare care exprimă bucuria muncitorilor din România față de victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și chemă masele muncitoare la luptă pentru cucerirea revendicărilor lor economice și politice, pentru o politică de pace, pentru apărarea revoluționară a puterii sovietice. Sub îndemnul lozincilor lansate de grupurile comuniste ilegale, în tot cursul anului 1918, puternice lupte revoluționare în rîndurile armatei și mari lupte greviste și demonstrații în rîndurile populației orășenești, conduse de masele muncitoare.

Analizînd situația internațională din această perioadă, Lenin menționează că sub influența lui Octombrie, „văpaia insurecției politice a cuprins Finlanda. Flăcările s-au extins și în România” (1). Referîndu-se la situația revoluționară creată în Europa, Lenin mai arată că de „acest moment al relațiilor politice și economice internaționale se putea folosi și s-a folosit revoluția noastră pentru a realiza o cîștig strălucit: marș triumfal prin Rusia europeană, pentru a se întinde în Finlanda, pentru a începe să cucerescă Caucazul și România” (2). Cu privire la situația revoluționară din țara noastră, Lenin remarcă: „Într-adevăr s-au produs evenimente de o uriașă importanță. În România și Austro-Ungaria s-au format Societe de deputați ai muncitorilor” (3).

Într-adevăr, clasa muncitoare din România a luptat cu un avînt ne-nouat pînă atunci pentru revendicările sale economice și politice, pentru răsturnarea claselor exploatare de la putere. Clasa muncitoare și-a exprimat solidaritatea sa cu revoluția proletară din Rusia nu numai prin demonstrații și manifeste, ci și prin participarea activă a unor unități revoluționare la lupta armată împotri-

va trupelor intervenționiste. Unități militare alcătuite din soldați romîni s-au alăturat Armatei Roșii și au luptat alături de ea la Odesa, la Poltava, la Kiev și alte regiuni. Marinarii romîni de pe vasele de război ancorate la Chilia, Sulina etc., refuzînd să participe la intervenția anti-sovietică, s-au răscolit în ianuarie 1918. La Odesa a luat ființă un comitet revoluționar romîn. Acest comitet a editat un ziar revoluționar și s-a desărușat o largă activitate pentru mobilizarea voluntarilor romîni pentru Armata Roșie.

Concomitent au loc însemnate lupte greviste pe teritoriul Romîniei. De exemplu, în martie 1918, la atelierele Nicolina-țai izbucnește o mare grevă care durează aproape trei săptămîni, iar la 1 mai, în cluda măsurilor represive luate de cîmpoșitorii nemți, are loc o grandioasă manifestație muncitorească la București.

Odată cu retragerea trupelor germane, în octombrie 1918, clasa muncitoare din întreaga Romînie prezintă nu numai revendicări economice și politice, dar creează în mod spontan adevărate organe revoluționare: consilii de fabrică și, pe alocurd, sfaturi ale muncitorilor din întreprinderi. În orașul petrolistilor, Climpina, sfatul muncitoresc s-a transformat într-o forță politică de care se leamea nu numai proprietarii întreprinderilor petrolifere, ci chiar întregul aparat de stat.

O activitate revoluționară largă a desărușat consiliile de întreprindere de la principalele tipografii din București. Chiar și istoricii burghezi menționează că aceste consilii au excitat o adevărată cenzură asupra publicațiilor burgheze și, în primul rînd, asupra ziarelor burgheze. Pe baza hărlării comitetelor de întreprindere muncitorilor au refuzat să tipărească articole calomnioase la adresa Uniunii Sovietice, articolele jignitoare la adresa clasei muncitoare, articole în care burghezia chema la represii împotriva

stat cu putere în ascuțirea luptei ideologice împotriva elementelor oportuniste din conducerea partidului socialist. Lupta pentru crearea unui partid revoluționar se desărușă de la începutul perioadei de avînt revoluționar, din momentul apariției grupurilor comuniste ilegale. De la 1917 are loc o continuă ascuțire a luptei între curentul revoluționar și cel reformist. Atitudinea direct trădătoare a conducătorilor oportuniste a partidului socialist a ieșit la iveală cu prilejul conferinței din anul 1919. Pînă aunci, prin declarația de principii dată, sub presiunea exercitată de elementele revoluționare, la 9 decembrie 1918, partidul socialist recunoștea necesitatea instaurării dictaturii proletariatului și a însușirii strălucitului exemplu al proletariatului din Rusia. Aceasta declarație este renegată prin noua declarație de principii elaborată în 1919. Acest program vorbește despre calea reformelor, de „introducerea ordinii socialiste în sinul regimului capitalist” — pălăvrăgeală menită să dezarmeze clasa muncitoare.

În primăvara anului 1919 intervine un important eveniment care contribuie la întărirea curentului revoluționar. Are loc primul Congres al Internaționalei a III-a comuniste, înființată de Lenin. Internaționala a III-a avea menirea să unească într-o singură organizație partidele comuniste din toate țările. Partidele afiliate au devenit secții ale Internaționalei a III-a. Masa membrilor de rînd a Partidului socialist din București și din alte centre industriale a cerut afilierea la Internaționala a III-a. Congresul partidului socialist din Ardeal și din Banat se declară de asemenea pentru Internaționala a III-a. Dezbaterile în problemele afilierii care au avut loc în diverse centre ale țării, au constituit un prilej de radicalizare a mișcărilor muncitorești din țara noastră, de pătrundere largă a leninismului în rîndurile acestei mișcări.

În luna iulie 1920 apare primul număr al revistei „Lupta de clasă”. Elementele grupate în jurul revistei „Lupta de clasă” se înarmează tot mai mult cu învățătura marxist-leninistă, care le dă posibilitatea să cunoască în adîncime legile dezvoltării sociale și metodele luptei revoluționare.

Concomitent cu ascuțirea luptelor ideologice, crește valul revoluționar. Presa străină vorbește încă din vara anului 1919 de o grevă generală în Romînia. E vorba de acele greve prin

care proletariatul din România răspunde la Apela Internațională a III-a de a participa la lupta împotriva intervenției în Rusia Sovietică și în Ungaria revoluționară. Un mare răsunet a avut greva de la C.F.R. La începutul lui iulie 1919 izbucnește greva muncitorilor petrolisti. Cu o mică întrerupere, această mare acțiune grevistă durează șapte săptămîni, ea învecînd abia la 19-20 august 1919.

Concomitent au loc mișcări revoluționare și la sat și în rîndurile armatei. Iață de pildă, ce scria N. Iorga la 25 iulie 1919: „La Galați echipajul unui vas se întelese să ucidă pe ofițerul care se bombardeze orașul, să coboare spre Giurgiu. În ultimul moment a fost descoperită și legătura cu un regiment de cavalerie din Basarabia. Vinovații au fost împușcați”. Tot în legătură cu aceasta, A. Marghiloman scria: „Boșevismul a încercat o lovitură la noi. 24 de sergenți de marină, din echipajul monitoarelor „Lascăr Catargiu” și „M. Kogălniceanu”, au fost prinși asupra faptului, patru au fost condamnați la moarte și ceilalți la ocnă”. La 24 noiembrie 1919 Marghiloman scrie în „Noie politice”: „Se confirmă că în regimentele Argeș și Muscel se constituiseră soviete. Pe de altă parte în Bucovina același lucru este semnalat și s-a procedat la executii sumare”.

Criza economică din anul 1920 aduce o nouă înălțare în situația masei populare și culminarea avîntului revoluționar prin participarea în regiile clase muncitoare la grevele generale din octombrie. Numai în lunile august, mai și iunie 1920 au avut loc 19 de greve mari, iar pînă la sfîrșitul anului 753 de greve, ceea ce reprezintă 1.702.000 zile greviste.

Greva generală era o lozincă care lătura pe buzele tuturor. Muncitorii erau în plină frîntură. Bucureștiul, cu peste 40.000 de muncitori organizați, urmat de Valea Prahovei, cu 25.000, ocupă primele poziții ale bătăliei care se apropie.

De tema masei, conducătorii oportunisti social-democrați au acceptat ideea grevei generale. La 11 octombrie au fost înaintate guvernului revendicările muncitorilor cu vertiginosă rată în cazul respingerii lor va fi declarată greva generală. Toate

Pentru sprijinirea sesiunii de colocvii și examene

În vederea îmbunătățirii activității organelor sindicale din învățământul superior în perioada de colocvii și examene, prezidiul C.C. al S.M.I. a organizat zilele lucrătoare o sesiune de prezidiu comitetelor sindicale din instituțiile de învățământ superior. La această sesiune s-a prezentat un referat în care a fost analizată munca desfășurată în acest scop de către organizația sindicală de la Institutul politehnic din București.

În referat s-a arătat că activitatea desfășurată în acest an școlar de comitetul sindical de la Institutul politehnic pentru sprijinirea procesului de învățământ cuprinde două perioade: prima perioadă a început odată cu deschiderea anului școlar și a avut ca obiectiv asigurarea participării permanente și active a studenților la toate formele de învățământ, ca și organizarea unui studiu individual ritmic al studenților. A doua perioadă cuprinde munca de pregătire a examenelor în cel mai bun condițiuni.

În prima perioadă comitetul de instituție și-a desfășurat activitatea pornind de la ideea că toate eforturile trebuie îndreptate spre realizarea unui studiu individual planificat, menit să asigure o bună pregătire a examenelor. Una din metodele folosite în acest scop a fost organizarea sesiunilor de grupă sindicală pentru analiza activității profesionale a studenților. De pregătirea sesiunii s-a ocupat în mod deosebit comisia muncii profesionale. Experiența a arătat că pentru succesul unor asemenea sesiune este necesar ca la pregătirea referatului asupra situației la învățatură a membrilor grupelor organizatorilor să fie ajutat de către un cadru didactic care participă și la ședința de analiză. În referatul organizatorului de grupă, care durează 15-20 minute, se analizează îndeaproape rezultatele obținute la învățatură (seminarii, probe de control, referate, proiecte) de către fiecare student din grupă și se compară cu situația precedentă a studentului respectiv. Se analizează, de asemenea, și condițiile în care studenții își desfășoară activitatea. Adunarea generală a grupelor hotărăște să acorde sprijin în diferite momente celor care au avut la învățatură, iar dacă este necesar face apel la comitetul de facultate sau de instituție pentru a se organiza seminarii și consultații suplimentare.

Despre importanța sesiunii de analiză nu putem edifica cunoscând următoarea situație. Pentru conducerea facultății și numeroasele calificative de „insuficient” obținute la probele de control de către studenții anului III constituiau motive de permanentă îngrijorare. În urma a două-trei ședințe de analiză, organizate de comitetul de instituție la sfârșitul semestrului trecut, studenții anului III au prezentat rezultatele cele mai bune pe întreaga facultate.

Un alt mijloc prin care organele sindicale de la Institutul politehnic sprijină activitatea profesională a studenților este organizarea consultațiilor în care se prezintă referate pe diferite teme. La Facultatea de mecanică și la Facultatea de electrotehnică s-au organizat consultații la care s-au prezentat, de pildă, referate ca: „Problema studiului individual ritmic”, „Cum trebuie să studiem” etc. Aceste referate ca și discuțiile pe marginea lor permit generalizarea celor mai bune metode de conspectare a materiei sau

de organizare a studiului individual. Comitetul de instituție ține o strânsă legătură cu conducerea institutului, cu organizația U.T.M. și, sub îndrumarea comitetului de partid, analizează împreună cu acestea situația la învățatură a studenților. În urma acestor analize se iau măsuri, pe baza unor planuri comune de acțiune, în problemele de bază ale muncii de instruire și educație.

Unul din rezultatele bune ale acestor colaborări a fost și organizarea unei sesiuni de colocvii și examene organizată de comitetul de instituție, în care au participat cadrele didactice și cei 600 de studenți frunțați din institut. Aici s-a dezbătut modul în care studenții pot îmbina munca profesională cu munca obștească și, mai ales, formele de ajutor reciproc care pot fi folosite de aceștia.

Comitetul de instituție a considerat ca o sarcină importantă a sa preocuparea pentru desfășurarea normală a studiului individual al studenților, pentru felul cum este utilizat timpul de studiu, pentru condițiile de trai în general. În acest scop s-au organizat cum și restrinse, formate din cadre didactice și studenți, care vizitează săptămânal fiecare facultate. Pe baza constatărilor acestor comisii comitetul de instituție propune rectoratului luarea unor măsuri corespunzătoare.

O problemă de cea mai mare importanță este aceea de a înălțura și susține activitatea studenților cu diferite sarcini profesionale sau obștești. Pentru aceasta, prin grupele sindicale s-a inițiat urmărirea individuală a programului activității desfășurate de studenți cu niveluri diferite de pregătire într-o perioadă de timp (o săptămână). Au fost cazuri când s-a constatat că studentul aglomerat cu referate, proiecte și teme pentru acasă nu mai avea timp suficient pentru studiu. Sezișind decanatele, comitetul de instituție a determinat luarea unor măsuri care să înlăture această situație.

Comitetul de instituție a folosit în activitatea sa și numeroase mijloace de agitație ca, de exemplu, gaza tipărită „Cadre pentru cinci ani”, gazeta de perete „Stăția de radioamplificare” etc. Aproape în fiecare număr al gazetei „Cadre pentru cinci ani” s-au publicat materiale privitoare la situația profesională din grupele studențești. Cu ajutorul gazetelor de perete s-a obținut îmbunătățirea frecvenței, care la începutul anului școlar era scăzută.

Comitetul de instituție s-a preocupat de asemenea, de îmbunătățirea continuă a condițiilor de învățatură și de trai ale studenților. În felul acesta s-au putut remedia o serie de lipsuri în legătură cu sălile de studiu, cu funcționarea bibliotecilor, s-a îmbunătățit masa la cantine etc. Datorită unei susținute preocupări pentru folosirea rațională a spațiilor, dovedită de către comitetul de instituție, s-a reușit să se organizeze o nouă bibliotecă — cu 70 de locuri — la Facultatea de chimie și să se creeze secții ale bibliotecii la fiecare catedră.

Rezultatele obținute de către studenți cu prilejul probelor de control arată că față de anii trecuți nivelul acestora este cu mult superior. La discuțiile care au avut loc pe marginea referatului prezentat în ședința au participat numeroși tovarășii care au înfățișat aspecte din activitatea altor comisii de instituție în ceea ce privește pregătirea sesiunii de colocvii și examene. Astfel, tov. Aurel Pirvu, președintele Comitetului de instituție de la Universitatea „C. I. Parhon”, a arătat că munca sindicală în această instituție s-a îmbunătățit datorită preocupării comitetelor sindicale pentru promovarea în muncă a acelor cadre care au lucrat bine și au obținut rezultatele cele mai bune în anii trecuți.

Comitetul de instituție de la Institutul forestier din Orașul Stalin s-a ocupat de mobilizarea cadrelor didactice pentru sprijinirea mai intensă a studenților în perioada colocviilor, organizând sondajul asupra felului cum se pregătesc studenții, discuții între cadrele didactice și triplurile grupelor asupra celor constatate și a măsurilor ce trebuie luate.

Discuțiile au scos la iveală și unele metode nejuste de muncă, ca cea folosită de comitetul de instituție de la Institutul de construcții din București, care așezau lișe ale studenților, ceea ce înălțura și susținea activitatea profesională a studenților. S-au făcut numeroase propuneri privitoare la îmbunătățirea activității sindicale din instituție și universități și la orientarea ei înspre sprijinirea activității profesionale.

Tovarășii N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I., a arătat în concluzii că rolul organizațiilor sindicale studențești este în primul rând acela de a fi propagatori experienței înaintate, de a învăța pe membrii lor cum sa muncească.

În perioada pregătirii și desfășurării sesiunii de colocvii și examene organele sindicale din învățământul superior au datorat să se ocupe îndeaproape de asigurarea pentru studenți a unor cel mai bune condiții de învățatură și de trai. Ele trebuie să asigure cunoașterea de către studenți a instrucțiunilor Ministerului Învățământului cu privire la desfășurarea sesiunii de examene. În anii trecuți cele mai serioase deficiențe în desfășurarea examenelor s-au datorat tocmai necunoașterii acestor instrucțiuni. Referindu-se la acei tovarășii care în discuții au ridicat problema asigurării controlului examenelor, vorbitorul a arătat că organele sindicale au datorat să vegheze pentru a se evita abuzul în această privință. Este știut că un control prost organizat duce la stingherirea atât a profesorului examinator, cât și a studenților examinați.

Grupa sindicală are sarcina să se ocupe de lămurirea studenților pentru prezentarea la timp la examen. Experiența anilor trecuți a arătat că se pierde un prețios timp tocmai datorită faptului că unii studenți ezită să se prezinte la examene în orele de dimineață.

Una din cele mai importante sarcini ale organelor sindicale din învățământul superior în această perioadă — este aceea de a combate metodele necinstite pe care încearcă încă să le folosească unii studenți. Grupele au datorat să combată asemenea „obiecturi” încă din perioada de pregătire a colocviilor și examenelor, folosind toate mijloacele de agitație ce le stau la îndemână. Organele sindicale trebuie să acorde o mai mare atenție muncii educative în rândurile studenților, folosind în acest scop formele cele mai adecvate. Cadrele didactice trebuie să fie îndrumați să stea mai mult printre studenți, să participe la ședințele lor, să le cunoască frământările și să-i ajute în muncă.

În această perioadă de mare încordare pentru studenți comitetele sindicale au datorat să se ocupe de odihna acestora, de asigurarea timpului de pregătire. De aceea este indicat să se reducă la minimum ședințele și orice alte activități care i-ar distraze pe studenți de la principala lor preocupare — examenele.

Încheiere, tov. N. Pascu și-a exprimat convingerea că organele sindicale din învățământul superior își vor dezvolta activitatea, vor găsi formele de muncă pentru a face ca examenele să însemne un pas înainte pe calea pregătirii unor cadre capabile să facă față cu cinste sarcinilor mari pe care le pune construirea socialismului în patria noastră.

Una din casele de copii din regiunea Iasi organizează pentru elevii ei lucrări de împletituri din mătase, lucrări de sculptură de traforaj etc.

În planul de muncă al casei de copii din Tîrgoviste sînt prevăzute activități variate ca artă plastică și decorativă, electricitate (bobinaj-radio), legătorie de cărți și împletituri.

Si la casa de copii din Pitești se acordă o atenție deosebită varietății lucrărilor, elevii fiind prinși să confecționeze jucării.

Un grup de elevi de la casa de copii din Pitești execută lucrări de împletire în atelierul casei.

Să organizăm just activitatea practică în casele de copii

Potrivit prevederilor Hotărârii Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la ocrotirea copiilor fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie, în casele de copii s-au organizat camere de lucru-atelier. Scopul activității din aceste camere de lucru-atelier are o mare însemnătate pentru înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi practice.

Activitatea practică în camera de lucru-atelier trebuie să se desfășoare organizat, să asigure însușirea de către elevi a deprinderii de a munci cele mai simple unelte pentru prelucrarea cartonului, a hîrtiei, a lemnului, a sîrmei, a tesăturilor etc. Astfel, elevii trebuie învățați să-și repare rechizitele școlare, mobilierul, uneltele de grădiniță, să facă mici reparații mecanice și electrice, să repare și să-și înfrumusețeze îmbrăcămintea etc. Totodată, ei trebuie învățați să confecționeze diferite jucării, ghiozdane etc.

Se recomandă ca activitatea practică de care o deslășoară copiii în atelier să fie legată de specificul regiunii. Acest lucru usurează într-o mare măsură procurarea materialului de prelucrat și face posibilă legarea activităților din camera de lucru-atelier de munca pe care o desfășoară muncitorii în fabricile, uzinele, S.M.T.-urile sau cooperativele din localitatea respectivă. Spre exemplu, dacă casa de copii se găsește într-o localitate în care este dezvoltată industria lemnului, hîrtiei, pielăriei etc. trebuie să se introducă în program activități din aceste ramuri. Pe lângă aceasta, pentru completarea cunoștințelor elevilor, acestia trebuie să mai desfășoare și alte activități, așa cum am arătat mai sus.

Indiferent dacă casa de copii este de băieți, de fete sau mixtă, activitatea practică trebuie să se organizeze pe aceleasi principii. Multe case de copii organizează și orientează just activitatea practică a elevilor. De pildă, elevule de la casa de copii nr. 6 din București execută lucrări de cartonaj și legătorie, din lemn și din materiale din natură, din materiale textile și fibroase, lucrări de artă (flori, abajururi etc.) ca și lucrări de autodeservire.

Una din casele de copii din regiunea Iasi organizează pentru elevii ei lucrări de împletituri din mătase, lucrări de sculptură de traforaj etc.

În planul de muncă al casei de copii din Tîrgoviste sînt prevăzute activități variate ca artă plastică și decorativă, electricitate (bobinaj-radio), legătorie de cărți și împletituri.

Si la casa de copii din Pitești se acordă o atenție deosebită varietății lucrărilor, elevii fiind prinși să confecționeze jucării.

Consfătuire de producție

Învățătorii și profesorii de la școlile din comuna Luca și Lăunele de Sus, raionul Vedeia, analizînd rezultatele obținute la învățatură de elevi, au hotărît să găsească forme noi pentru a ridica nivelul procesului de învățămînt. Cu ajutorul comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămîntul grupă sindicală din școală a organizat de curînd o consfătuire de producție cu tema: „Pregătirea învățătorului și profesorului pentru lecție”.

Consfătuirea s-a încheiat cu o hotărîre care stabilește măsuri în vederea îmbogățirii și folosirii materiei didactice, a ridicării calificării profesionale a unor învățători și profesori etc.

Consfătuirea studenților frunțați de la Institutul politehnic din București a avut o mare importanță pentru răspîndirea experienței bune în studiu individual, pentru ridicarea necontenită a nivelului pregătirii studenților noștri.

Greva profesorilor din Italia

După o grevă scurtă care a precedat examenul din vara trecută, profesorii de la școlile medii din Italia au așteptat satisfacerea cererilor lor: sporirea salariilor și asigurarea unei munci permanente pentru cadrele didactice. Așteptarea s-a dovedit însă zadarnică. Guvernul italian a renunțat, ca de obicei, să-și țină promisiunile, vorbele nefiind urmate de fapte.

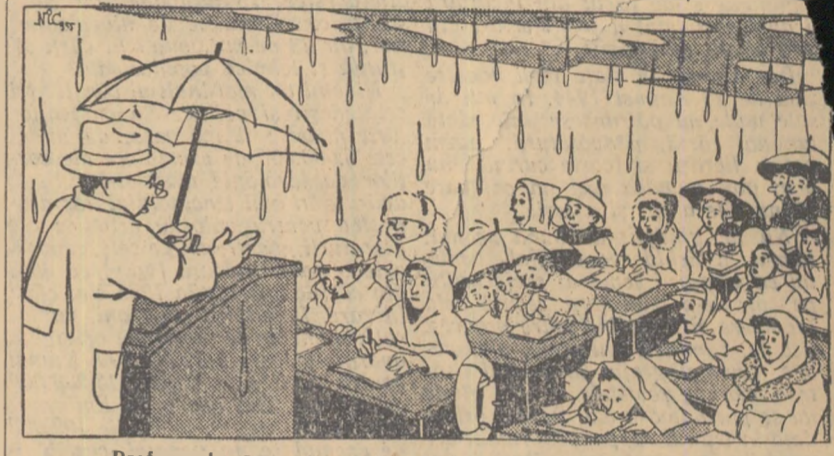
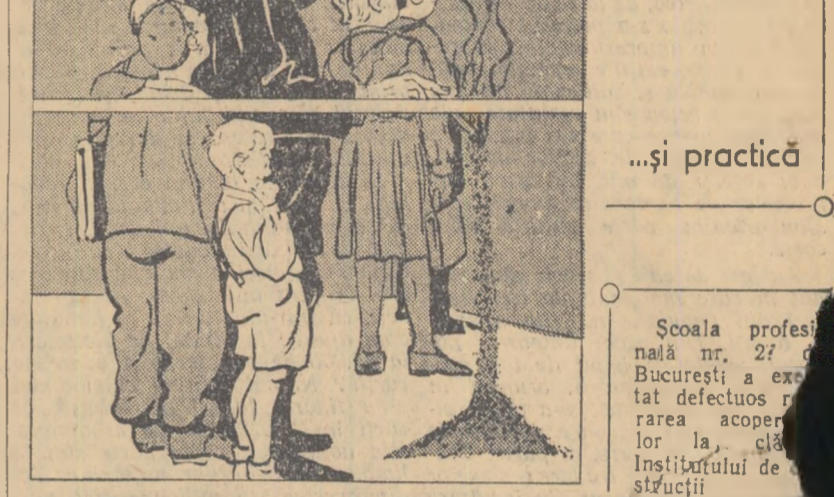
Astfel, profesorii din învățămîntul mediu au fost constrînși să recurgă la o formă de luptă mai avansată, la o grevă generală de trei zile, care s-a desfășurat între 1 și 3 decembrie.

La hotărîrea „Frontului unit al școlii italiene”, organizație care grupează diferite sindicate ale profesorilor, de a declara grevă au aderat și directorii de școli grupăți în sindicatul lor. Forțele cadrelor didactice italiene, ale oamenilor cărora li s-au încredințat educația și creșterea copiilor și tinerilor s-au dovedit din nou a fi strîns unite și puternice. Opinia publică, care a sprijinit și pînă acum pe deplin revendicările cadrelor didactice, nu le-a lipsit nici de această dată de ajutorul ei.

În cursul lunii octombrie a acestui an, Camera deputaților din Italia a dezbătut proiectul de buget al Ministerului Instrucțiunii Publice. O serie de deputați ai opoziției au descris situația tragică din școlile italiene, care se datorează numărului insuficient de clădiri școlare și salariilor mici ale învățătorilor, au criticat slaba organizare a acțiunii de combatere a analfabetismului, precum și nivelul scăzut al învățămîntului în unele universități.

SATIRA UMOR

Teorie...
...și practică

Profesorul: Îmi place că aștezi ați venit bine pregătiți...

FRUNTAȘII

„De ce ar fi greu să fii frunțaș? Plantîndu-ți timpul în așa fel încît să muncești ritmic, să nu te supraaglomerezi în sesiunea examenelor, o faci pentru omenie tău. Eu socot că un student poate să fie frunțaș și să aibă și timp liber, dacă-și asigură un ritm uniform de muncă. Îmi organizez în mod planificat studiul individual, lectura la bibliotecă și particip și la consultații. Analizînd „ghinioanele” de la examene, m-am convins că ele se pot evita cu ușurință atunci cînd îți organizezi în mod planificat întreaga activitate. În felul acesta îmi rămîne timp și pentru alte activități — sport sau lectură”.

„Aceste cuvinte ale studentului H. Sinreich din anul IV al Facultății de electrotehnică de la Institutul politehnic din București s-au bucurat de aprobarea tuturor participanților la consfătuirea studenților frunțași din Institutul politehnic, care a avut loc de curînd în aula Facultății de științe juridice. De adevărul lor este convins și studentul Alexandru Tătarăanu de la Facultatea de inginerie economică, care pînă nu de mult a întîmpinat greutăți la învățatură. Venit la facultate din uzina în care a lucrat nouă ani, el s-a văzut în fața unor probleme grele. La un moment dat se hotărîse chiar să părăsească institutul, crezînd că-i este imposibil să devină inginer.

Dar s-a gîndit la cele spuse de tovarășii lui, cînd l-au trimis la scoală: „Să nu ne faci de ris, Alexandru!” Si Alexandru Tătarăanu nu și-a făcut de ris tovarășii...

„Am folosit din plin, a spus el la consfătuire — meditațiile, consultațiile, am rugat colegii să-mi explice ce nu înțelegeam suficient la cursuri. Mi se părea la început că nu voi reuși niciodată să-mi însușesc anumite probleme la matematică. Dar, primînd și ajutor din partea colegilor mei, m-am convins că prin voință, printr-o muncă susținută, se poate învinge orice obstacol. În examene nu am luat decît „bun” și „foarte bine”. Dar, ca să fii un

adevărat frunțaș, după ce ti-ai lăsat daloria față de tine trebuie să te ocupi și de alții. În iurub tau sînt colegii care, dacă ar fi ajutați, pot deveni și ei frunțași”.

Studenta Gloria Dominte a ascultat cu atenție tot ce s-a spus la consfătuire. Din cuvintele colegilor ei și-a dat seama că a fost răpit de colocvii, că s-a mulțumit să primească cu încredință „foarte bine” la examene, dar nu s-a gîndit la întregul colectiv, la succesul acestuia. Angajamentele ei au vădit bucuria că și-a dat seama de acest fapt înainte de sesiunea de examene, cînd i-a rămas posibilitatea să ajute și alți colegi pentru a deveni frunțași.

În încheierea consfătuirii a luat cuvîntul tov. C. Ionescu Buior, director general al Direcției generale de învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului. Vorbitorul le-a arătat studenților sarcinile mari pe care le vor avea de îndeplinit în viitor, ca ingineri electricieni, metalurghiști, chimiști sau tehnologi și i-a îndemnat să studieze cu sîrguință, pentru a fi în stare să-și realizeze cu cinste aceste sarcini.

În Institutul politehnic din București, 37 la sută din studenți sînt frunțași la învățatură. La aceasta la realizare a contribuit mult munca personalului didactic. Profesori cu tovarășii Georgehe Manea și I. C. Budeanu, conferențieri ca tovarășii A. Cozin, lectori și asistenți ca tovarășii Petre Augustin, Ariana Popa, Constantin Neacșu și alții au fost zi de zi în mijlocul studenților, dîndu-le tot sprijinul.

Consfătuirea studenților frunțași de la Institutul politehnic din București a avut o mare importanță pentru răspîndirea experienței bune în studiu individual, pentru ridicarea necontenită a nivelului pregătirii studenților noștri.

„Am folosit din plin, a spus el la consfătuire — meditațiile, consultațiile, am rugat colegii să-mi explice ce nu înțelegeam suficient la cursuri. Mi se părea la început că nu voi reuși niciodată să-mi însușesc anumite probleme la matematică. Dar, primînd și ajutor din partea colegilor mei, m-am convins că prin voință, printr-o muncă susținută, se poate învinge orice obstacol. În examene nu am luat decît „bun” și „foarte bine”. Dar, ca să fii un

Cu prilejul Lunii cărții
Au apărut
ÎN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ȘI ARTA
ZAHARIA STANCU: Descult (ediția a V-a în 2 volume). Vol. I: 292 pagini. 3,35 lei. Vol. II: 328 pagini. 3,75 lei.
ANA NOVAK: Familia Kovacs. 96 pagini. 1,30 lei.
FERENC PAPP: Rugina (în romînește de Remus Luca). 68 pagini. 1 leu.
LAJOS LETAY: Versuri alese (în romînește de P. Mureșan). 132 pagini. 5,50 lei.
BEN JONSON: Volpone (în romînește de Miheea Georgehuiu). 260 pagini. 4 lei.
GO MO-JO: Scrieri alese (în romînește de Anda Boldur și Vlaicu Birna). 412 pagini. 6,60 lei.
ÎN EDITURA TINERETULUI
PETRU VINTILIA: Trei povești. 40 pagini. 0,45 lei.
CRISTIAN RADEȘ: Haide, spune-mi, ce sînt? Ghic! 28 pagini. 1 leu.
AL. FRAȚIAN: Să ocrotim pădurea. 92 pagini. 1,35 lei.
S. SLEAHU: Tovarășul Vanea (în romînește de V. Cogan). 248 pagini. 4,35 lei.
A. BEZIMENSKI: La primele congrese ale Comsomolului (în romînește de M. Leicand). 72 pagini. 1 leu.
F. ZORIN: Cufțașul fermecat. 72 pagini. 1,30 lei.

SANDA TOADER